



Erik Dominik Novák
TÍM SPÍŠ

Erik Dominik Novák

TÍM SPÍŠ

I ZÍTRA BUĎ TU ZAS

Ty do lednice dal sis Polárku,
má pochva napila se z Tvýho pohárku

Tak vím, Ty víš,
že dřív, než budeš důchodce,
já smím, Ty smíš,
a já, nezůstanu na ocet

Vlivem Tvého pohárku roste kvas,
a zanedlouho vstoupí mezi nás

Ty u oltáře ruku jsi mi dal,
a ještě dřív, přes práh jsi mne zval

Náš společný kvas vstoupil mezi nás
Leč, nejde jen o to, tak i zítra buď tu zas

KVEŤ, A ZRAJ

Ať již dáš si radši kávu, nebo čaj,
tak dále výlučně v mých stopách kveť, a zraj

Než v jeteli se Tvůj stud osmělí,
já stránku otočím, a bude zas pondělí –

Až požehná nám v cestě nejvyšší,
Ty dětský pláč vedle z pokoje uslyšíš

Nyní však rozhodni se, zda chceš kávu, nebo čaj,
a plnými doušky dále kveť, a zraj –

PŘEVOZNÍK

Dnes na hluboké řece zesílil tenký led,
i převozník tudíž má se, jak vrátit zpět
Tuhý mráz provází jej na cestě k domovu,
a Pánbůh mezi mračny rozsvítil mu oblohu

Jde lesy, poli, lukou, a mjíjí silnice,
k večeri vybavil se štikou, a vínem pouze do sklenice
Obloha pohasíná, a slunce vychází,
jen převozník po sklence vína na kutě odchází

Dnes slunce ledy boří, a pramice svobodná,
pocestnému se dvoří, a stále trať svou zná
Kde však je převozník, to ví jenom od vína sklenice,
soused též pozval jej na jeden drink, lahví má však tisíce –

SILNICE, TRAKTOR, I LEN

Silnice vede z města ven,
a po ní traktor veze len
Z něj budeš mít látky na kabát,
ba i na večerní šat,
tak jen

uprav i svoje kadeře,
chystáš se na Ples v Opeře
Pak účes Tvůj, i šat všem vytře zrak,
ani oči Tvé nenechaj to tak,

a se kterým Tobě dávno neujel vlak,

výhradně téhož
si vem –

NEJEN ZAHRADU

Tys přišel, ač byls nevitán,
a Tobě, já dávno nevolám,
dávno již nemáš klíče od mých bran

Dnes zdá se, že ručičky jdou dozadu,
Tys směle vstoupil na mou zahradu,
stalo se, sté již vejdi dál

Mne vyschla voda mého pramene,
ten Tvůj zas vody má zčěrené,
proč přišel jsi, povídej, a se mnou posnídej

Poté i já povím Ti příběh svůj,
však Ty mne na zeď růžovou nemaluj,
když budeš přímý, zas k nám zavítej

Takhle dny plynou, a opět máš můj klíč,
že nemáš jinou, dětem koupils míč,
a ručičky pár chvil nejdou dozadu

Srdce Tvé, a srdce mé, mírně nesmělé,
rát si stelou jedné postele,
snad jen, skrápěj nejen zahradu